

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2018. évi január hó 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette miatt **vádolt** ellen indított büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.34/2016/18. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

A Zalaegerszegi Törvényszék a 2017. évi május hó 17. napján kelt 3.B.34/2016/18. számú ítéletében vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést - a végrehajtás elrendelése esetén - börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette és kötelezte az eljárás során felmerült 199.967 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen bejelentett jogorvoslati kérelemének megfelelő tartalommal szólalt fel.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket nem találta megalapozottnak.

A jogorvoslati kérelmek alapján eljárva a fellebbviteli bíróság a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel az alábbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

- a vádlott a **bt1**. 50%-ának tulajdonosa (18. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal),
- sértett a vádlott bántalmazása következtében elvesztette szaglóképességét, ízérzékelése jelentős

mértékben csökkent, mely sérülések 5%-os munkaképesség-csökkenést eredményeztek nála (nyomozati iratok 193. oldal),

- az ítélet 3. oldalán az 1. bekezdésben - helyesen - a sértett a jobb oldali faltájékon szenvedett el bőr alatti bevérzést a vádlott bántalmazása következtében (nyomozati iratok 193. oldal).

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, kellően felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, a fellelhető bizonyítékokat beszerezte és értékelte, valamint indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A vádlott vallomása a cselekmény jogi minősítésére kihatással nem bíró részletektől eltekintve következetes és bűnösségre kiterjedő volt. Ellentmondásoktól mentes, egybehangzó adatok támasztották alá tehát a kibontakozó szóváltás tényét, majd azt, hogy a vádlott a sértettet bántalmazta.

A törvényszék által megállapított és a Be.352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás tehát részben a vádlott vallomásán, részben tanúvallomásokon, illetve a szakértői véleményeken alapult. Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor a másodfokú eljárásban már nem is vitatott tényállást e bizonyítékok mérlegelése alapján állapította meg.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

A cselekmény minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlott cselekményének értékelésekor a tárgyi oldalon jelentkező ismérvek vizsgálatára helyezte a hangsúlyt. A vádlott szándékosan bántalmazta a sértettet. Az ütések számából és erejéből, valamint irányzottságából arra lehet következtetni, hogy szándéka bizonyosan testi sértés okozására irányult.

A bántalmazással okozati összefüggésben a sértett életveszélyes sérüléseket szenvedett.

A bekövetkezett eredmény tekintetében azonban a vádlottat - szemben az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal - gondatlanság terheli.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott legalább közepes erővel megütötte az általa is tudottan ittas állapotban lévő sértett arcát az orr térségében, valamint közepes erővel a fej jobb oldali részén. A sértett az ütések következtében hátra esett, feje nyakszirti tájékának bal oldalával a beton talapzatra zuhant. A vádlottnak az adott esetben a tőle elvárható figyelem és körültekintés mellett számítania kellett arra, hogy a szemmel láthatóan ittas sértett a nagyobb erejű ütés folytán a rendkívül ingatag egyensúlyhelyzetét elveszítve a földre eshet és életveszélyes sérülést is szenvedhet.

Ezért a szándékos bántalmazás következtében keletkezett életveszélyes sérülés tekintetében a gondatlanság enyhébb alakzata állapítható meg (BH1980. 369.).

Így törvényes a cselekményének a Btk.164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I.

fordulata szerinti minősítése.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta, és azokat tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte.

A jogi indokolás során kifejtettekre figyelemmel további enyhítő körülményként kell értékelni, hogy a vádlottat az eredmény tekintetében csak hanyag gondatlanság terheli.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kifogástalan életvezetésű vádlottal szemben a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés elegendő a Btk.79.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez. Ezért a büntetés enyhítésére, a Btk.82.§ (2) bekezdésének c) pontjában írt ún. enyhítő szakasz alkalmazására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget, különösen annak figyelembe vételével, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottat előzetes mentesítésben is részesítette.

Következésképpen a vádlott és a védő által a büntetés enyhítését célzó fellebbezés nem volt megalapozott.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pécs, 2018. január 16.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.34/2016/18. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.49/2017/3. számú végzése folytán a 2018. évi január hó 16. napján jogerőre emelkedett és - fel nem függesztett részében - végrehajtható.

. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke

tisztviselő